

Nr 195

Av herr **Svensson** i Krokstorp **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning rörande statens skogsförbättrings-anslag.*

Liksom föregående år har skogsstyrelsen vid framläggande av sina förslag till skogsvårdsbefrämjande åtgärder framfört klagomål över att till skogsvården av riksdagen beviljade anslag blivit spärrade, så att de först efter särskilt tillstånd får tagas i bruk. Det gäller i år anslaget till Skogsvård m. m.: Statens skogsförbättringsanslag på 2 300 000 kronor. Skogsstyrelsen anför emellertid, att sådan spärrning av medel under anslaget har förekommit under flera år, och skogsstyrelsen anför vilka avsevärda olägenheter som därigenom uppkommer. Förfaringssättet försvårar bedömningen av fältarbetets lämpliga omfattning och en planmässig användning av skogsvårdsstyrelsernas personal. Särskilda svårigheter uppstår genom en sådan spärrning i fråga om skogsförbättringsanslaget beroende på den vid bidragstildelningen nödvändiga avvägningen mellan olika åtgärder. Skogsdikning anges under en lång följd av år ha fått stöd endast i mycket blygsam omfattning.

När en Kungl. Maj:t underställd myndighet gör ett sådant uttalande, kan det förutsättas att det sker på grund av tungt vägande skäl. I det skogsprogram, som antogs av 1946 års riksdag, ingick sådana åtgärder, vartill statens skogsförbättringsanslag skall användas, som en väsentlig del. Bidragsinskränkningen genom spärrning riskerar därför att nedsätta detta normalprogramms förverkligande ytterligare utöver den betydande prutning ner till 65 procent som statsmakterna godtagit. Att spärrning av medel under detta anslag skett under flera år ställer departementschefens anslagsäskanden i falskt förhållande till verkligheten. Av anslaget för budgetåret 1955/56 på 2 100 000 kronor har endast 1 681 000 kronor förbrukats och alltså 419 000 kronor hållits inne. Departementschefen har velat visa sin välvilja mot skogsbruket genom höjda anslagsäskanden men samtidigt spärrat större belopp än de föreslagna anslagshöjningarna. Så redovisas i nionde huvudtiteln till 1956 års riksdag, att under budgetåret 1954/55 spärrades enligt Kungl. Maj:ts beslut 500 000 kronor av anslaget, och detta belopp har enligt gällande regler återförts till statsverket. Som följd därav blev bidragsbeloppet 30 procent mindre än närmast föregående år. Detta verkar närmast drift med den anslagsbeviljande riksdagens bedömning av anslagsbehovet och undanrycker för riksdagen den sakliga grunden för bedömning av

huruvida anslagen kommer till användning i den omfattning, som riksdagen ansett vara önskvärd. Särskilt beklagligt är att detta skett i fråga om ett anslag som statens skogsförbättringsanslag, som av många riksdagsledamöter anses tjäna ett mycket viktigt syfte och vars användning ingår som led i av riksdagen godkänt skogsvårdsprogram.

Vi hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t framför de synpunkter, som vi här anfört.

Stockholm den 24 januari 1957

Sven Svensson
i Krokstorp

Carl Eric Hedin

Carl-Wilhelm Lothigius

Erik Magnusson
i Tumhult

Gust. Nilsson
i Göingegården

Einar Hæggbloom

Carl Östlund

Hans Wachtmeister
